

7. Про національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua>

8. Про прокуратуру : Закон України від 14.10.2014 р. № 1697-VII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua>

9. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 р. № 1402-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-343-2-13>

ОСОБЛИВОСТІ ВЕДЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ

Маслова К. О.

*студентка факультету економіки, менеджменту та психології,
спеціальності «Публічне управління та адміністрування»
Державний торговельно-економічний університет /
Київський національний торговельно-економічний університет
м. Київ, Україна*

Мірко Н. В.

*кандидат наук з державного управління,
доцент кафедри публічного управління та адміністрування
Державний торговельно-економічний університет /
Київський національний торговельно-економічний університет
м. Київ, Україна*

На законодавчому рівні термін «публічна служба» визначено у Кодексі адміністративного судочинства України, який наголошує на тому, що це є діяльність на державних політичних посадах, у державних колегіальних органах, професійна діяльність суддів, прокурорів, військова служба, альтернативна (невійськова) служба, інша державна служба, патронатна служба в державних органах, служба в органах влади Автономної Республіки Крим, органах місцевого самоврядування [1].

Публічна служба представляє собою специфічний вид діяльності осіб, які працюють у владних структурах, і частково також в інших громадських установах. Основною метою цієї діяльності є гарантування виконання громадських інтересів.

Характеристики публічної служби в Україні включають в себе наступні особливості [2, с. 45]:

- установлення юридичних зв'язків на основі фактичних умов, де обов'язковою складовою є призначення на посаду або результати виборів, відповідно до чинного законодавства про державну службу та службу в органах місцевого самоврядування;
- постійність та професійний підхід у виконанні службовими працівниками своїх обов'язків;
- зайняття посади в органах публічної влади;
- орієнтація діяльності службовців на задоволення публічних інтересів, визначених державою і захищених правом.

До основних рис публічної служби також відносяться такі пункти [3]:

1. За сферою застосування публічна служба охоплює діяльність публічних службовців, які виконують функції, призначені для державних органів та органів місцевого самоврядування, в яких вони працюють у якості службовців.

2. Рівень компетенції передбачає те, що публічна служба охоплює службу в усіх органах публічної влади і забезпечує здійснення державного та муніципального управління, а також надання адміністративних послуг населенню.

3. Правове регулювання наголошує на тому, що публічна служба має свою власну систему законодавчих та нормативних актів, а службовці мають окремий юридичний статус, який регулюється спеціальними законами.

4. Система навчання і підвищення кваліфікації на публічній службі має власну інфраструктуру для підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, що інтегрується із системою вищої та післядипломної освіти.

Публічна служба в Україні поділяється на два основних типи: службу в центральних державних органах (відомстві) та службу в органах місцевого самоврядування (муніципалітетах).

У службовій діяльності держслужбовців та службовців місцевого самоврядування не існує значущих відмінностей. Частіше за все, терміни «публічний службовець» (теоретично) та «державний службовець» (згідно із законодавством України) використовуються як синоніми. Проте для кращого розуміння суті публічної служби важливо враховувати й інші класифікації цієї діяльності.

Наприклад, можна виділити два основних типи публічної служби: цивільну та мілітаризовану.

Мілітаризована служба характеризується спеціальними завданнями, режимом та критеріями прийому, включаючи здійснення охоронних функцій та можливість застосування примусу. Напроти, цивільна ж служба, яку нерідко називають службою апарату чиновників, спрямована на надання послуг суспільству та базується на принципах цивільної служби, покладаючи акцент на обслуговування громадян та відсутність застосування примусу [4, с. 19-20].

Підсумовуючи вищезазначене, ще раз наголошуємо на тому, що в Україні публічна служба представляє собою спрощений спосіб виразу влади громади (народу) через професійну працю публічних службовців. Особливими рисами публічної служби є дотримання таких принципів, як: законність, верховенство права, гласність, прозорість, системність, професійність, нейтральність, доброчесність та відкритість.

Література:

1. Кодекс адміністративного судочинства України від 2005 № 2747-IV / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 35-36, № 37. Ст. 446. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text> (дата звернення: 20.10.2023).

2. Малиновський В. Я. Публічна служба в Україні : підручник. Київ : Видавничий дім «Кондор», 2018. 312 с. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/199400191.pdf> (дата звернення: 20.10.2023).

3. Адміністративне право. Загальна частина : мультимедійний навчальний посібник / Національна академія внутрішніх справ. 2017. URL: https://arm.naiu.kiev.ua/books/adm_pravo_zch/nm/lec5.html (дата звернення: 20.10.2023).

4. Публічна служба : навч. посіб. / С. М. Серьогін, Н. А. Липовська, Є. І. Бородін та ін. Дніпро : ГРАНІ, 2018. 384 с. URL: https://ir.nmu.org.ua/bitstream/handle/123456789/162880/2018_2_Publicna_sluzhba_2018.pdf?sequence=1 (дата звернення: 20.10.2023).